

PE CARAS IN JOS

vineri, 31 ianuarie 2014

{xtypo_quote}Spuneam în articolul precedent c amintirile pesc re_ti, cu cât sunt povestite mai mult, cu atât devin mai frumoase _i parc prind mai mult viac .{/xtypo_quote}

De această dată este vorba despre o aventură la pescuit pe malul minunatului nostru râu Cara_, în aval de comun , unde va la încrucișarea cu râul care izvorăște din muncii Aninei _i care _erpuie _te prin minunatele chei ale Gârli _tei. Aici jos râul Cara_ are un debit puciu mai mare, prin urmare _i locurile de pescuit sunt mai atrăgătoare, cu tauri și gropane care ajung până la adâncimi de 2 m _i lăcămii de 7-8 m în unele locuri, acestea oferind un mediu subacvatic optim pentru să lăcuirea pe _tilor de dimensiuni mari.

Cum iarna bătăia la u _i afară nu erau mai mult de câteva grade peste 0, am decis că distanța până la locul unde urma să pescuiesc să o parcurg pe jos, deoarece în acea vreme nu dispuneam de un alt mijloc de transport în afară de o motocicletă. Ustensilele de pescuit mi le-am pregătit cu o seară înainte, dar tot m-am trezit cu noaptea în cap pentru a fierbe cuica de prune, foarte important pe o astfel de vreme. Cuica trebuia preparată dimineața, înainte de plecare, pentru că termosul să o poată păstra cât mai mult fierbinte _i plăcut. Aveam de străbătut o distanță destul de mare până la locul cu pricina, însă aerul rece _i curat din dimineața aceea de noiembrie _i peisajele acoperite cu brumă de lângă marginea râului au făcut ca distanța să mi se pară atât de scurtă încât nici nu mi-am dat seama când am ajuns la destinație. Am ales un loc cu apă lină _i adânc de aproximativ 1,5m, iar cel dintâi lucru pe care l-am făcut a fost mormirea apei cu bulgări de măr lig în care am introdus viermi _ori de carne _i răme roșii de blegar. Am făcut trei „bombe“ de mărimea unei mingi de handbal _i le-am plasat în locul unde apa avea cea mai mare adâncime, iar după aceea mi-am turnat o cană din licoarea lui Bachus, fierbinte, _i m-am delectat precum de o jumătate de oră, lăsând pe _tilor suficient timp la dispoziție pentru a gusta din mâncarea plasată în relieful lor subacvatic.

Așadar, am montat o undică la montur fix cu plumbul în față _i două cârlige cu forfec de 15-20 cm, unul cu un buchet de răme roșii de blegar, celălalt cu o răma neagră de grădinar, din aia _erpească, cum o numim noi pescarii. A doua undică, lungă de 5m, am înzestrat-o cu o mulinetă mică, tip spinning, plută de 3 gr, 3 alice de plumb, cu nailon de 0,16, linie principală _i forfec la cârlig de 0.12, Am ales un cârlig foarte mic, de 0.16, o montur fină _i sensibil pentru pescuitul la scoabar. Am pus 2 viermi _ori de carne pe cârlig _i am lansat în amonte, lăsând curentul apei să plimbe montura în zona unde mormisem adineauri. ^i, cum era de așteptat, beldica a fost primul pe _te pe care aveam să-l prind, urmat _i de câțiva clenii _ori de vreo două veri, eliberat imediat. Au mai urmat încă 20-30 de beldice, eliberate în juvelnic pentru saramură, după care s-a auzit sunetul inconfundabil al clopocelului la undică cu montur fix. M-am repezit _i am contractat imediat, având parte de un dril superb, deoarece erau doi pe _ti agăcați la monturile mele cu rămă, o mreamă de Dunăre de aproximativ 400 gr _i un clenii _or pe care l-am eliberat. Un început superb, ce mai, sărbătoare mare la mine în tabără! Se făcu-se ora 10, soarele dogorea puternic, gradele s-au înmulțit afară, pe _tii se hrăneau ca la carte _i atunci mi-am zis să înmulțesc gradele _i pe din untru, așa că mi-am mai turnat o ceașcă de cuic fiart _i mi-am continuat recitalul la barzaci. Între timp am mai prins 6 mrețe de Cara _i 2 de Dunăre.

Odată cu începerea vremii, spre orele prânzului, _i-au făcut apariția _i scobarii. În scurt timp am pescuit trei, dintre care unul mai rășrit pe care l-am putut scoate numai cu ajutorul minciogului deoarece depășea ușor pragul de un kg, toți trei prin _i la viermi _ori de carne. Am schimbat momeala la montura fix, am redus un cârlig, iar ca momeală am pus un pe _ti _or viu, un creiet, putând astfel să-mi pregătesc ceva de mâncare în liniște, deoarece momelile cu rămă erau atacate furibund de beldice _i mrețe brumă. La montura cu pe _ti _or viu era altceva, în afară de vreun clean mare sau, mai rar, un pstrăv, altceva nu mă putea deranja de la ora prânzului. Am făcut focul, mi-am ascucit o cepu _din lemn de alun cu care am fript două bucăți de ceafă de porc _i o bucată zdravă de slănină afumată de casă, iar în jarul focului am introdus două bucăți de ceapă învelită în folie de aluminiu. Ce mai, o delicată de mâncare pe malul râului! Între timp mi-am mai turnat 2 cană din licoarea babei pentru a-mi spori pofta de mâncare, regretând în tot acest timp doar absența aparatului de fotografiat, pentru că aș fi surprins niște poze demne de invidiat _i de revistele de specialitate. În sfârșit, m-am delectat cu bună ține pregătite cu mare grijă _i răbdare, am verificat momeala la undică cu montur fix _i totul pără la locul lui. Am mai făcut doi bulgări de momeală cu măr ligă rămasă, am mormit din nou în acela _i loc _i a reînceput recitalul la prins beldice. Am avut parte _i de două atacuri timide la montura

fix , se pare c ni_te clenuci mai mici au avut curajul s -mi atace pe_ti_orul momeal îns nu erau îndeajuns de mari ca s -l poat înghicii.

Am decis s pun cap t acelei minunate zile de noiembrie, cu mult soare _i mult pe_te, dup ce am mai capturat doi scobari la viermi_ori de carne. Timpul trece foarte repede pe malul râului, se f cuse deja ora 15:30, _i a trebuit s plec pentru c altfel riscam s m prind noaptea pe drum din cauza distantei mari pe care trebuia s o parcurg pân acas . E de prisos s mai adaug c gândul îmi st tea înc de pe atunci la o alt ie_ire la pescuit, o ie_ire într-o lume cunoscut numai de noi, cei imp timici într-ale tagmei.

Petru Milo_